

Vanity Fair. Un altar sense heroi

L'obra pren el seu nom del títol de la famosa novel·la *Vanity Fair. A Novel without a Hero* de l'escriptor William Makepeace Thackeray, una sàtira de la societat britànica del segle XIX, caracteritzada per la seva cobdícia, hipocresia i esnobisme.

Vanity Fair. Un altar sense heroi ha estat realitzada entre els anys 2020 i 2022, en resposta a l'encàrrec que vaig rebre per part del Museu Nacional per fer una obra de motiu, format i tècnica lliures que dialogués amb una o varies obres de la col·lecció del Museu.

En les meves últimes pintures de gran format he retratat un "cert" món de l'art on apareixen artistes, col·leccionistes, galeristes, etc. pels quals sento admiració o amistat, sense cap marc disciplinari, geogràfic o històric. En aquesta ocasió m'he proposat retratar el món de la pintura a Catalunya l'any 2021, prenent com a referència criteris diguem-ne "objectius", com ara els de la crítica d'art, les institucions i el mercat.

Evidentment, no hi trobem tots els que són, ni probablement són tots els que hi trobem. Però, tenint en compte l'ampli ventall de generacions de pintors actius a Catalunya, he intentat que hi apareguin tots representats. Des de referents inqüestionables ja desapareguts, com ara Picasso, Dalí o Miró, passant per d'altres d'una certa edat, com Antoni Llena, Mari Chordà, Evru o Nazario, fins a joves promeses com Pablo del Pozo, Maria Pratts o Marcel Rubio. També hi he inclòs representants d'alguns museus, col·leccions rellevants i galeries, així com crítics d'art i comissaris d'exposicions.

La majoria dels 181 retrats fotogràfics que hi apareixen provenen d'internet, d'altres me'ls han fet arribar els mateixos protagonistes i uns quants els he fet jo mateix.

És important per mi aclarir que no he atès cap opinió o sentiment personal a l'hora de col·locar els retratats en un lloc o en un altre, i que en cap moment ha estat la meva intenció desmerèixer o enaltir ningú. El paper que cada retratat representa en l'escena del quadre ha estat marcat per qüestions tècniques o arbitràries, com ara la resolució i la il·luminació de la foto, l'angle des d'on aquesta s'ha pres, el gest i/o l'expressió del retratat, i l'ordre en què he anat aconseguint o rebent les fotografies.

Gino Rubert